Cultura | Carles Bellsolà | Actualitzat el 01/04/2019 a les 22:00

?Vox no és el perill

«Espanta que Vox tregui un bon resultat el 28-A, però qui hauria de fer por de debò son uns altres. I van de taronja»

La possibilitat -certa- que un partit desacomplexadament ultranacionalista espanyol com Vox obtingui un bon resultat a les eleccions del 28-A espanta l'independentisme, el sobiranisme, el catalanisme i, en definitiva, la gent normal d'aquest país. Amb motiu. Però qui hauria de fer por de debò son uns altres. I van de taronja.

Com va quedar demostrat dissabte passat, el nombre de ciutadans de Catalunya disposats a passar un dissabte a l'hora del vermut embolicat amb la *rojigualda* al ritme del *novio de la muerte* és més aviat minso. Certament, han crescut. Prou com per omplir un terç de Maria Cristina, i potser per treure un parell d'escons a Barcelona. Però no per ser una "massa tumultuària", ni molt menys per influir decisivament la política catalana.

Altres números té Ciutadans. Primer partit de l'oposició i més votat en les darreres eleccions catalanes. Amb un objectiu clar ja des de la seva fundació: atacar el nucli mateix de tot el que dona sentit a l'autogovern, incloent-hi la immersió, l'ús públic de la llengua i els mitjans en català. I que no l'hi donen suport només quatre nostàlgics de l'autoritarisme.

El votant que va convertir Arrimadas en cap de l'oposició és un altre. Parlem de catalans d'adscripció nacional espanyola que havien acceptat sense més problemes l'*statu quo* de les darreres dècades, on el català era o no era la llengua de comunicació habitual, però sí, segur, la de prestigi. Que volien que els seus fills l'aprenguessin. Que, si anaven bé de quartos, potser fins i tot els portaven a una escola privada més o menys catalanista. I que, alguns, en algun moment, fins i tot havien arribant a votar la Convergència de tota la vida, en una mena d'eixamplament de la base *avant la lettre*.

Aquest votant abans innocu per al catalanisme ha percebut els darrers anys -en bona part, com a reacció al moviment sobiranista- que hi ha un altre projecte que el representa millor: fulminar l'autogovern. I, sobretot, ha percebut que aquest projecte té ara, no tant per les urnes a Catalunya com per imposició de Madrid, possibilitats reals d'aplicar-se. Això, i no Vox, és el que realment hauria de fer por.